

Política Industrial 2024-25 · Examen · 25 octubre 2024

Marca la resposta ombrejant ● el cercle corresponent

Encert: +2% · Error: -2% · No respondre: -0% · Nota màxima: 100% · Aprovat: $\geq 50\%$

Cognoms _____ Nom _____ DNI _____

- | | | V | F |
|----|---|-----------------------|-----------------------|
| 1 | La 'Llei per a la reducció de la inflació' (<i>Inflation reduction act</i>) és una mesura convencional de política econòmica de demanda adreçada a reduir la inflació dels EUA. | ☐ | ☐ |
| 2 | La principal diferència entre política industrial i estratègia industrial és que la segona només la poden executar els països econòmicament desenvolupats. | ☐ | ☐ |
| 3 | L'evolució de les economies de Japó, Xina, Corea del Sud, Singapur ... des de després de la Segona Guerra Mundial no pot ser emprada per a desacreditar la tesi que la millor política industrial és la que no es fa. | ☐ | ☐ |
| 4 | El trilema de Rodrik estableix que en una economia globalitzada i tecnològicament desenvolupada la política industrial no pot ser efectiva. | ☐ | ☐ |
| 5 | Una de les característiques de la política industrial moderna, i que al temps és una de les crítiques principals contra ella, és que, com a regla general, intenta substituir la inversió privada. | ☐ | ☐ |
| 6 | <i>Bidenomics</i> és la recuperació per als anys 2020 de l'orientació de política industrial que en els anys 1980 es coneixia com a <i>Reaganomics</i> . | ☐ | ☐ |
| 7 | Les polítiques dels EUA adreçades a recuperar feines industrials que han estat traslladades a l'estranger no tenen res a veure amb el domini industrial global de la Xina. | ☐ | ☐ |
| 8 | Per a caracteritzar una mesura de política econòmica com a política industrial és suficient identificar els instruments que fa servir la mesura. | ☐ | ☐ |
| 9 | Tots els objectius de la política industrial moderna es limiten a impulsar la productivitat, estimular la internacionalització, lluitar contra les causes i els efectes del canvi climàtic, promoure la digitalització, incentivar la transició enèrgica, finançar la innovació tecnològica i posar les bases de l'economia verda, circular i sostenible. | ☐ | ☐ |
| 10 | L'anunci del president del govern espanyol de 3 d'octubre de 2024 d'un programa d'ajuda a petites i mitjanes empreses contradiu els principis bàsics de la política industrial moderna i en gran mesura es justifica per raons electorals. | ☐ | ☐ |
| 11 | La tesi del perill (<i>jeopardy thesis</i>) d'Albert Hirschman aplicada a les mesures de política industrial de transformació estructural de l'economia diu que tota mesura de política industrial corre el perill de ser incapaç de modificar l'estructura d'una economia. | ☐ | ☐ |
| 12 | <i>MAGAnomics</i> és la doctrina de política industrial que ha aplicat el govern xinès des de fa dècades i que ara pretén copiar el govern dels EUA. | ☐ | ☐ |
| 13 | La política industrial moderna no és més que la política industrial vella amb un objectiu addicional: avançar en la descarbonització de les economies i accelerar la transició energètica cap a fonts renovables d'energia. | ☐ | ☐ |
| 14 | La principal diferència entre el consens de Washington i el consens de Beijing és que el primer descriu el programa d'intervenció de la política industrial vella i el segon el de la política industrial moderna. | ☐ | ☐ |
| 15 | El consens de post-Washington també s'anomena consens de Seül, perquè s'incorpora al consens de Washington els principis de política industrial que van inspirar el desenvolupament d'economies asiàtiques com Corea del Sud. | ☐ | ☐ |

- Una de les paradoxes de la teoria de la política industrial des dels anys 1980 és que el gran desenvolupament teòric sobre l'efectivitat dels diferents tipus de mesures de política industrial, evidenciat pels nombrosos premis Nobel d'Economia a teòrics de la política industrial, ha estat acompanyat d'una massiva despreocupació entre els investigadors de perfil aplicat pel contrast empíric dels resultats teòrics.
- 16 La recent proliferació de mesures de política industrial en els països occidentals (entre ells, els EUA i la UE) ha estat motivada per l'exitosa validació empírica dels principals resultats teòrics de la teoria de la política industrial consolidats al llarg del darrer mig segle.
- 17 El consens entre els experts en política industrial és que les polítiques industrials haurien de ser horitzontals i no pas verticals.
- 18 El consens entre els experts en política industrial és que, com a instruments de política, les subvencions són preferibles als crèdits fiscals.
- 19 Es diu 'política industrial indirecta' a la que un govern no fa directament, amb eines pròpies, sinó a través del govern d'un altre país.
- 20 L'informe d'en Mario Draghi sobre el futur de la competitivitat europea de 9 de setembre de 2024 presenta com a principal recomanació a la UE que es copïi la política industrial xinesa per a neutralitzar els efectes negatius que la política industrial de l'Administració Biden està causant en la indústria europea.
- 21 L'informe de l'Enrico Letta del 17 d'abril de 2024 sobre el futur del mercat únic europeu manté que gran part dels problemes de competitivitat i pèrdua de pes geopolític de la UE es deu a l'excessiu aprofundiment del mercat únic europeu, que l'ha tornat poc competitiu en produir concentració d'empreses, i en recomana reforçar les polítiques industrials nacionals a expenses d'una política industrial comuna que s'ha demostrat inoperant.
- 22 La principal diferència entre l'informe Letta i l'informe Draghi és que, en relació amb el mercat únic, el primer defensa la suficiència de les quatre llibertats (moviment de persones, béns, serveis i capitals), en tant que el segon diu que caldria afegir-hi una cinquena llibertat: l'ampliació de la investigació, la innovació i l'educació.
- 23 La visió oposada a la política industrial manté que el capitalisme té una política industrial pròpia (anomenada 'destrucció creativa') però que excepcionalment un govern ha d'executar una política industrial quan la creació en els altres països amenaça amb la destrucció en l'economia on té jurisdicció el govern.
- 24 Els arguments contra la política industrial es basen en dues característiques (mala informació del govern i incentius perversos en l'aplicació de la política) que es contradiuen: com més mala informació menys incentius perversos i, com més incentius perversos, menys mala informació.
- 25 Una explicació de l'ascens tecnològic de la Xina és que ha caigut en el parany de la tecnologia intermèdia (*mid-tech trap*) i s'ha vist forçada a sobredimensionar el seu sector industrial.
- 26 A diferència de la política industrial tradicional, la nova política industrial (en especial, la de la UE i els EUA) no té cap relació amb dinàmiques i esdeveniments geopolítics.
- 27 El trilema de la post-sostenibilitat estableix que és impossible establir una economia circular, esdevenir una potència geopolítica i créixer econòmicament.
- 28 L'informe Draghi identifica la manca d'integració del mercat únic de la UE com el principal obstacle al creixement econòmic.
- 29 Un corol·lari del consens de Washington és que la manca de competitivitat de la UE no es pot solucionar mitjançant una estratègia industrial, però una implicació del consens de Mumbai és que sí es podria solucionar.
- 30

- 31 Tota estratègia industrial orientada a missions (*mission-oriented industrial strategies*) es fonamenta en la idea que la principal missió de la política industrial és preservar una estructura competitiva de l'economia i evitar la formació d'oligopolis i monopolis. ☐ ☐
- 32 Un tret característic de la política industrial, vella o moderna, és que tots els seus instruments són del costat de l'oferta (*supply-side instruments*). ☐ ☐
- 33 L'ús d'aranzels no es pot considerar mai una política industrial, ja que es tracta necessàriament d'una política comercial. ☐ ☐
- 34 La recerca teòric i empírica ha generat un consens sobre l'efectivitat de la política industrial: les mesures que afecten l'actuació de les empreses són varies vegades (aproximadament, entre 5 i 10) menys efectives que les mesures que incideixen sobre la dinàmica d'un sector industrial sencer. ☐ ☐
- 35 Un fet estilitzat de la política industrial moderna és que la practiquen més el països en desenvolupament que els desenvolupats, perquè la necessiten més. ☐ ☐
- 36 Una tesi d'Stephen Cohen i J. Bradford De Long (desenvolupada a *Concrete economics*) és que l'economia dels EUA s'ha revifat i reconstruït varies vegades gràcies al poder dels sectors més innovadors de l'economia de contenir la intervenció del govern, perquè els nous espais econòmics s'obren tot sols i per això els innovadors no necessiten de cap encoratjament ni facilitació del govern. ☐ ☐
- 37 Oren Cass defensa que globalització reforça la mútua dependència entre capitalistes i treballadors rere el cicle de creació de prosperitat mitjançant la creació destructiva. ☐ ☐
- 38 Oren Cass postula que no hi ha cap dilema entre optar pel lliure mercat intern i el lliure comerç internacional, atès que el segon sempre consolida el primer (com recentment ha demostrat l'evolució de l'economia xinesa). ☐ ☐
- 39 El marc conceptual de la política industrial de l'OCDE assenyala que no importa no avaluar ni fer el seguiment de les polítiques per mitjà d'indicadors, tasca prohibitivament costosa, perquè el fonamental és definir amb precisió i claredat els objectius de la política industrial adoptada. ☐ ☐
- 40 El pla del govern britànic per a una revolució verda dona prioritat a la innovació i considera innecessari adreçar disparitats geogràfiques, perquè el creixement generat per la innovació anivellarà per si mateix les regions del país. ☐ ☐
- 41 El Reglament europeu sobre la Indústria de Zero Emissions Netes de 27 de maig de 2024 (*Net-zero Industry Act*) no és un exemple de política industrial perquè deriva d'obligacions prèvies de la UE d'assolir objectius relacionats amb el canvi climàtic. ☐ ☐
- 42 Un dels més espectaculars fracassos de la política industrial ha estat la fallida del projecte de captura i emmagatzematge de CO₂, que s'ha demostrat econòmicament inviable malgrat els miliards de dòlars invertits mundialment en la darrera dècada. ☐ ☐
- 43 El Reglament europeu sobre Matèries Primeres Críiques de març de 2024 descarta els principis de l'economia circular i adopta en canvi l'estratègia de reforçar els tractats de subministrament de matèries primeres críiques amb els subministradors principals (i així reduir la potencial inestabilitat del subministrament). ☐ ☐
- 44 Un dels principis de la nova política europea és que és fútil aspirar al lideratge digital i de neutralitat climàtica: és clarament una millor opció aprofitar el lideratge dels EUA o de la Xina i simplement replicar les estratègies que els EUA o la Xina han demostrat efectives. ☐ ☐
- 45 Segons el trilema de l'estratègia de creixement (*Growth strategy trilemma*) de Ruchir Agarwal la política industrial moderna ha de renunciar a la creació de 'campions nacionals' si el país és petit, perquè un país petit integrat amb la resta del món no pot sostenir grans empreses nacionals que també són grans globalment. ☐ ☐

- 46 L'èxit del consorci europeu Airbus contradiu el trilema de l'estratègia de creixement de Ruchir Agarwal, però només perquè el trilema es refereix a l'economia sencera i no a sectors econòmics. específics. ☐ ☐
- 47 L'èxit del consorci europeu Airbus contradiu el trilema de l'estratègia de creixement de Ruchir Agarwal, però només perquè el consorci involucra diferents països i el trilema es refereix a un únic país. ☐ ☐
- 48 Un dels riscos de la política industrial és l'adopció de represàlies per altres països, però aquest risc en la pràctica és pràcticament nul perquè gairebé mai no es prenen represàlies: no compensa (com il·lustra que la UE no hagi pres mesures contra les mesures de política industrial dels EUA que perjudiquen la indústria europea, com les lleis CHIPS —*Creating Helpful Incentives to Produce Semiconductors*— i IRA —*Inflation Reduction Act*—). ☐ ☐
- 49 Segons l'FMI, més de la meitat de les intervencions de política industrial al món en 2023 estaven relacionades directament amb la promoció de l'economia verda i circular i una minoria tenien efectes distorsionadors sobre el comerç internacional. ☐ ☐
- 50 La nova economia de la política industrial identifica com única justificació de la política industrial la solució de problemes de coordinació macroeconòmica (evitar que certes activitats no es facin perquè no hi ha prou gent fent-les). ☐ ☐
- 51 L'antiga política industrial es fonamentava en establir restriccions comercials; la nova, en distribuir subsidis o crèdits fiscals. ☐ ☐
- 52 Una implicació de la tesi de Lee (Lee Kuan Yew) és que les democràcies no haurien d'implementar polítiques industrials: les democràcies fan susceptibles els governants a la captura per grups de pressió. ☐ ☐
- 53 La davallada del percentatge que la manufactura representa en el PIB en les economies occidentals demostra que l'adopció de polítiques industrials (extensiva al llarg del període) és contraproductiu per a la indústria. ☐ ☐
- 54 A diferència de la política industrial tradicional, que actuava com a política coordinadora de les altres polítiques econòmiques, la política industrial moderna ha esdevingut tan important que necessita marge de maniobra per a actuar independentment de les altres. ☐ ☐
- 55 No hi ha cap visió de la política industrial moderna que la fonamenti en la idea d'assolir 'una bona vida per a la gent': la política industrial va d'indústria i ja hi ha altres polítiques que s'hagin de preocupar de 'la gent'. ☐ ☐
- 56 Dels 31 components (distribuïts en 10 palanques) que articulen els projectes per a reformar i modernitzar l'economia espanyola només un té alguna relació amb la política industrial: el component 12, *Política Industrial España 2030*. ☐ ☐
- 57 El paradigma del 'productivisme' que defensa Dani Rodrik demana col·laboració entre sector públic i privat, però no requereix formular, com a part de la política industrial, una estratègia de creació i extensió de 'bones feines' (*good jobs*), perquè, per raons d'efectivitat, cal separar la política social de la política de creixement. ☐ ☐
- 58 En l'actualitat el progrés d'altres països pot justificar l'adopció de polítiques industrials pel fet que un rival que progressa massa podria considerar-se una amenaça als interessos nacionals. Per contra, la por a quedar-se enrere d'altres països no va tenir cap influència en el desenvolupament de la Revolució Industrial: l'elit britànica mai no es va preocupar que França superés Anglaterra econòmicament o militar. ☐ ☐
- 59 Un fet històric estilitzat és que un país pot encetar la industrialització sense estructures polítiques autoritàries, però si les té, un cop es consolida la industrialització, no les pot transformar en democràtiques. ☐ ☐
- 60 Cap de les empreses japoneses que van contribuir a la industrialització del Japó abans de 1950 està activa en l'actualitat; això demostra la nul·litat de la política industrial al Japó. ☐ ☐

- 61 La declaració d'Anvers de 20 de febrer de 2024 és un comunicat de les principals empreses europees reclamant la liquidació de l'actual estratègia industrial de la UE. ☐ ☐
- 62 L'actual política industrial de la UE és de tipus vertical, amb la qual es promouen empreses, tecnologies o indústries específiques; en canvi, la política industrial xinesa (il·lustrada amb el pla 'Made in China 2025', anunciat el 2015) és de tipus horitzontal. ☐ ☐
- 63 El principal tret, i el motiu de l'èxit, de la política industrial japonesa és tractar-se d'un conjunt estàtic, i no un conjunt flexible, de mesures; així s'evita el risc d'arbitarietat, manipulabilitat i imprevisibilitat de la política. ☐ ☐
- 64 Un dels motius de la industrialització japonesa en l'era Meiji (1868-1912) va ser evitar que Japó es convertís en una colònia de les potències globals de l'època, però l'estratègia inicial de la industrialització va ser completament autòctona i autàrquica, evitant ajuda i contacte externs i rebutjant l'adopció de tecnologies i del sistema d'empresa occidental. ☐ ☐
- 65 En les darreres dècades, Espanya no ha desenvolupat una política industrial adreçada a reforçar la indústria manufacturera a llarg termini perquè no ha calgut: la indústria manufacturera espanyola ha mantingut la seva rellevància en l'economia i el pes en el PIB. ☐ ☐
- 66 Espanya és un dels països europeus amb un percentatge més gran d'empreses manufactureres que duen a terme activitats d'innovació i per això els PERTE (Projectes Estratègics per a la Recuperació i Transformació Econòmic) no estan oberts a PIMES. ☐ ☐
- 67 Daron Acemoglu i James Robinson expliquen al llibre *Why nations fail* (2012) que les institucions econòmiques i polítiques extractives són incompatibles amb el creixement econòmic i que aquest només és possible en presència d'institucions inclusives. ☐ ☐
- 68 La principal conclusió de l'anàlisi de la prosperitat de Daron Acemoglu i James Robinson a *Why nations fail* (2012) és que tot el que necessita un país de renda molt baixa per a assolir un creixement econòmic sostingut és transformar les institucions polítiques i econòmiques extractives en inclusives. ☐ ☐
- 69 Respecte de la política industrial, el consens de Washington defensa que la innovació en tecnologies avançades es maximitza mitjançant la col·laboració público-privada. ☐ ☐
- 70 El consens de Washington plus és el consens de Washington originalment definit amb l'afegit de polítiques de lluita contra la pobresa extrema. ☐ ☐
- 71 Una diferència entre el consens de post-Washington i el consens de Beijing és que un avala l'"experimentació" en política econòmica (i, per tant, en rebutjar solucions uniformes o universals i permetre que cada país triï la combinació de polítiques que consideri més convenient), en tant que l'altra no. ☐ ☐
- 72 El consens de Mumbai afegeix al consens de post-Washington la recomanació d'adoptar polítiques industrials capaces d'assolir una distribució més equitativa de la renda. ☐ ☐
- 73 El nou trilema suggerit per Dani Rodrik el 2024 identifica la tensió entre lluitar contra el canvi climàtic, implementar una política industrial independent i protegir la classe mitjana nacional. ☐ ☐
- 74 El trilema polític de l'economia global de Rodrik de 2011 estableix que la globalització fa que la càrrega de la lluita contra el canvi climàtic hagi de recaure principalment en els països desenvolupats (i es desindustrialitzen) o principalment en els països en desenvolupament (i han de patir nivells més grans de pobresa). ☐ ☐
- 75 La Declaració de Berlín de 29 de maig 2024 és la crida d'economistes de prestigi per a què la política industrial recuperi els principis del consens de Washington, atès que assenyalen la necessitat que la gent recuperi la confiança en una política econòmica que adreci els problemes reals que pateixen. ☐ ☐

- 76 En la Declaració de Berlín de 29 de maig 2024 es presenta el trilema que estableix que cal sacrificar almenys un dels següents objectius: la globalització, la coordinació internacional de polítiques industrials i la reducció de la desigualtat econòmica. ☐ ☐
- 77 Es parla d'un consens de Brussel·les tradicional o antic per a referir-se a la combinació de polítiques liberals i socialdemocràtes preferides a la UE: mercat únic on es garanteix competència lliure i justa, polítiques fiscal i monetària expansives, acceptació del lliure comerç i intervenció pública limitada en l'economia. ☐ ☐
- 78 La recent proposta d'un consens de Brussel·les (Bernard Guetta, 2020) defensa una política industrial comuna per a la UE però sense que calgui protegir la sobirania industrial dels EUA o la Xina, atès que fins ara no s'ha invertit en aquesta protecció i ja no és prioritari. ☐ ☐
- 79 El fet que la UE s'hagi preocupat de garantir la competència interna però hagi ignorat els mercats globals (i la creixent dependència europea d'aquests mercats) ha generat un trilema sobre la política industrial factible per a la UE: o es copia la política industrial dels EUA o s'accepta la subordinació industrial europea a la indústria xinesa o la política europea es torna més proteccionista. ☐ ☐
- 80 El consens de Washington predeu que el consens de Beijing fracassarà i el consens de Beijing predeu que el consens de Washington fracassarà. ☐ ☐
- 81 Tal com es va proposar inicialment (Joshua Cooper Ramo, 2004) el consens de Beijing necessàriament requereix una intensa intervenció pública en l'economia, en particular, mitjançant una política industrial intensa i extensa. ☐ ☐
- 82 La diferència entre la UE, Xina i els EUA en política industrial és que la UE té una política industrial com a part d'un pla geoestratègic (de lideratge global en múltiples revolucions tecnològiques), la Xina té política industrial sense pla geoestratègic i els EUA no tenen política industrial però sí pla geoestratègic. ☐ ☐
- 83 El sistema de crèdit social corporatiu xinès és una mesura de política industrial dissenyada pel govern central amb el propòsit principal de determinar quines empreses mereixen ser subvencionades i quines s'han de tancar. ☐ ☐
- 84 En l'informe de la feina feta pel govern xinès en 2023, presentat per Li Qiang (primer ministre xinès), es reconeix que la política industrial xinesa no va assolir durant el 2023 la majoria dels objectius previstos. ☐ ☐
- 85 Pel trilema de Rodrik (2011), la sobirania nacional i la democràcia tendeixen a restringir la globalització, la sobirania i la globalització tendeixen a provocar un dèficit democràtic, però la globalització i la democràcia reforcen la sobirania nacional (com demostra la recent extensió de l'ús de polítiques industrials entre les democràcies occidentals). ☐ ☐
- 86 El trilema d'en Dahrendorf (Ralph Dahrendorf, 1995) és un cas particular de la tesi d'en Lipset (Seymour Martin Lipset, 1959). ☐ ☐
- 87 El trilema de la voluntat política (Nacho Álvarez, 2018) diu que la política industrial de la UE no pot simultàniament satisfer les necessitats de la indústria domèstica, ser similar a la política industrial dels EUA i no dependre excessivament de la indústria xinesa (això és, de la voluntat del govern xinès). ☐ ☐
- 88 El trilema de l'economia de serveis (Torven Iversen i Ann Wren, 1998) diu que en una economia desindustrialitzada on predomina el sector serveis no es pot aconseguir alhora: protegir el nivell de vida de la classe mitjana; complir les regles fiscals que prohibeixen un dèficit públic excessiu; i millora la productivitat i la competitivitat de l'economia. ☐ ☐
- 89 Una de les tesis per les quals és més conegut Joseph Schumpeter diu que estructures monopolistes poden generar més progrés tecnològic que estructures competitives i que, en conseqüència, la principal política industrial és afavorir la creació de monopolis. ☐ ☐

-

25 oct 2024

Encert: +2% · Error: -2% · Sense resposta: -0%

[illegible]